

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Janowski

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

w obecności Prokuratora Prok. Rej. w Szczytnie Małgorzaty Kaszubskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lipca 2017 r. sprawy:

M. N., s. M. i B. zd. Ł., ur. (...) w Ż.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie II K 578/14 za przestępstwa z art. 258 §1 k.k. i in. popełnione w grudniu 2013 r. i w styczniu 2014 r. na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;
- 2) Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie II K 682/15 za przestępstwo z art. 282 k.k. popełnione od początku sierpnia 2015 r. do dnia 24 sierpnia 2015 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 3) Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 31 marca 2016 r. w sprawie II K 498/15 za przestępstwo z art. 226 §1 k.k. popełnione dnia 08 lipca 2015 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 4) wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 17 maja 2016 w sprawie II K 155/16, w którym połączone zostały kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mławie w sprawach II K 1112/11, II K 1099/13, II K 1221/13, II K 1347/13, II K 650/15 i II K 101/14 oraz kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie w sprawie II K 656/15, w miejsce których orzeczono wobec M. N. karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 5) Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie II K 242/16 zmieniony wyrokiem z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie V Ka 89/17
 - a) za przestępstwo z art. 289 §3 k.k. popełnione w dniu 27 września 2015 roku na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności,
 - b) za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. popełnione w dniu 27 września 2015 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,
 - c) łącznie na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności;
- 6) Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie II K 169/16
 - a) za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. popełnione w dniu 18 lipca 2015 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat,

b) za przestępstwo z art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w dniu 18 lipca 2015 roku na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

c) łącznie na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 569 §1 k.p.k., art. 85 §1, §2 k.k., art. 86 §1, §4 k.k. i art. 90 §2 k.k. łączy kary łączne i karę pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Mławie o sygn. akt II K 578/14, II K 682/15, II K 155/16 i II K 242/16 oraz karę łączną orzeczoną w sprawie Sadu Rejonowego w Szczytnie o sygn. akt II K 169/15 (opisane w pkt 1, 2, 4, 5 i 6) oraz łączy środki karne orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Mławie w sprawie o sygn. akt II K 242/16 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie o sygn. akt II K 169/16 (opisanymi w pkt 5 i 6) i w ich miejsce wymierza skazanemu M. N. karę łączną 9 (dziewięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz łączny środek karny 7 (siedmiu) lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza okres odbytej dotąd kary w sprawie SR w Mławie II K 578/14 od dnia 20 listopada 2016 roku do dnia 6 lipca 2017 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności zaliczony na poczet kary orzeczonej w sprawie SR w Szczytnie II K 169/16 od dnia 18 lipca 2015 roku do dnia 20 lipca 2015 roku;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie łącznie wyroki pozostawia do odrębnego wykonania,

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do kary z wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie II K 498/15 (opisanego w pkt 3) umarza;

V. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

M. N. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie II K 578/14 za przestępstwa z art. 158 §1 k.k. i in. popełnione w grudniu 2013 r. i w styczniu 2014 r. na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie II K 682/15 za przestępstwo z art. 282 k.k. popełnione od początku sierpnia 2015 r. do dnia 24 sierpnia 2015 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

3. Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 31 marca 2016 r. w sprawie II K 498/15 za przestępstwo z art. 226 §1 k.k. popełnione dnia 08 lipca 2015 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

4. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 17 maja 2016 w sprawie II K 155/16, w którym połączone zostały kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mławie w sprawach II K 1112/11, II K 1099/13, II K 1221/13, II K 1347/13, II K 650/15 i II K 101/14 oraz kara pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie w sprawie II K 656/15, w miejsce których orzeczono wobec M. N. karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Mławie z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie II K 242/16 zmieniony wyrokiem z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie V Ka 89/17

a) za przestępstwo z art. 289 §3 k.k. popełnione w dniu 27 września 2015 roku na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. popełnione w dniu 27 września 2015 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

c) łącznie na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności;

6. Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie II K 169/16

a) za przestępstwo z art. 178a §1 k.k. popełnione w dniu 18 lipca 2015 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat,

b) za przestępstwo z art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w dniu 18 lipca 2015 roku na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

c) łącznie na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności;

Aktualnie M. N. odbywa karę 3 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Mławie w sprawie II K 578/14. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Skazany jest poddawany leczeniu w związku z przewlekłymi dolegliwościami bólowymi kręgosłupa.

(dowody: odpisy wyroków k. 14 – 14v, 15 – 16, 27 – 28, 29, k. 59 – 59v, 65, 66 – 66v, 69, 72, 79, 87 – 90, 91, 94 – 95, 160 – 160v, 161, 164 – 164v, 165 – 165v, k. 167 – 168, 169 – 169v, opinia o skazanym k.110-118, dokumentacja medyczna k. 121 – 144, dane o karalności k.8-11).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 §1 k.p.k. Sąd wydaje wyrok łączny jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych Sądów.

Zgodnie z treścią art. 85 §1 i §2 k.k., obowiązującą od dnia 01.07.2015 r., Sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Z §3 tego artykułu wynika, że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Z uwagi na fakt, iż kara łączna w wyroku łącznym stanowi odrębną karę zastępującą wszystkie wymierzone kary jednostkowe i wymierzone już kary łączne za pozostające w zbiegu przestępstwa, konieczne jest ustawowe określenie granic wymiaru tej kary, a ściślej mówiąc ustawowe przesądzenie górnej i dolnej granicy, w ramach których Sąd dokona wymiaru kary łącznej. Przy orzekaniu kary łącznej w wyroku łącznym mogą mieć zastosowanie różne systemy łączenia kar jednostkowych i łącznych. Są nimi: system kumulacji - polegający na zsumowaniu wszystkich wymierzonych kar jednostkowych i łącznych, a następnie wykonaniu jednej skumulowanej kary; system absorpcji - polegający na przyjęciu, że najsurowsza kara wymierzona za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa pochłania kary łagodniejsze, co sprawia iż tylko ta kara podlega wykonaniu oraz system asperacji - polegający na przyjęciu za podstawę najsurowszej kary orzeczonej za pozostające w zbiegu przestępstwa, podlegającej odpowiedniemu obostrzeniu w sposób przewidziany w ustawie karnej. Występują także systemy mieszane w dwóch odmianach: redukcyjnym - polegającym na swoistym obniżeniu kary ustalonej w wyniku zsumowania kar jednostkowych i łącznych orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz system mieszany wykorzystujący elementy asperacji - polegający na określeniu zasad wymiaru jednej kary łącznej w oparciu o kary wymierzone jednostkowo i wymierzone już kary łączne, przy czym podstawą wymiaru kary łącznej jest najsurowsza z kar (jednostkowych lub łącznych) podlegająca jednak obostrzeniu w sposób przewidziany w ustawie. Obowiązujący Kodeks karny opiera się co do zasady na systemie mieszanym, nazywanym także systemem kary łącznej. Należy jednak podkreślić, że regulacje zawarte w przepisach art. 85 i następnym k.k. nie wskazują w sposób jednoznaczny modelu (zasady, dyrektywy), który stanowić powinien podstawę wymiaru kary łącznej. Zgodnie bowiem z art. 86 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar (jednostkowych, łącznych) wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak ustalonych w tym przepisie granic danego rodzaju kary. W orzecznictwie panuje pogląd, iż wybór

sposobu wymiaru kary łącznej uzależniony jest od oceny okoliczności konkretnego wypadku, w tym w szczególności więzi o charakterze przedmiotowym i podmiotowym pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono kary jednostkowe (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2002 r., II KK 270/02, LEX nr 55547).

Należy także nadmienić, iż – jak wynika z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę łączną Sąd orzeka w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

W niniejszej sprawie połączeniu podlegały : kara łączna z wyroku łącznego SR w Mławie w sprawie II K 155/16, jednostkowe kary z wyroków SR w Mławie w sprawach II K 578/14 i II K 682/15, kara łączna z wyroku SR w Mławie w sprawie II K 242/16 oraz kara łączna z wyroku SR w Szczytnie w sprawie II K 169/16 (opisane wyżej w pkt 1-2, 4-6). W każdej bowiem z tych spraw orzeczono wobec skazanego kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu, nadto przestępstw, za które M. N. skazany został w wyżej wymienionych wyrokach, dopuścił się on zanim rozpoczął odbywać kary orzeczone wyrokami jednostkowymi jak i jak również zanim rozpoczął odbywać poszczególne kary „składające się” na karę łączną orzeczoną w wyroku łącznym SR w Mławie w sprawie II K 155/16 (początek kar od 20 listopada 2016 r. k.110v)

Natomiast kara orzeczona w wyroku SR w Szczytnie w sprawie II K 498/15 nie podlegała łączeniu, została bowiem w całości wykonana przed dniem wszczęcia postępowania o wydanie wyroku łącznego.

Ponadto na podstawie art. 90 §2 k.k. połączeniu podlegały orzeczone wobec skazanego M. N. w wyrokach II K 242/16 SR w Mławie i II K 169/16 SR w Szczytnie zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

W przedmiotowej sprawie pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez skazanego, za które wymierzono kary w sprawach II K 578/14, II K 682/15, II K 155/16, II K 242/16 II K i II K 169/16 nie istnieje związek przedmiotowy, bowiem skazany popełnił występki skierowane przeciwko różnorodnym dobrom prawnie chronionym tj. życiu i zdrowiu, mieniu, działalności instytucji państwowych, rodzinie i opiece, bezpieczeństwu w komunikacji.

Nadto pomiędzy przestępstwami będącymi przedmiotem spraw II K 578/14, II K 682/15, II K 155/16, II K 242/16 i II K 169/16 brak bliskości czasowej, bowiem popełnione zostały w okresie od 12 października 2011 roku do 27 września 2015 roku, a więc na przestrzeni prawie 4 lat.

Wydając wyrok łączny Sąd ma obowiązek uwzględnić w zakresie wymiaru kary wszystkie te okoliczności, które zaistniały także po wydaniu poprzednich wyroków i które wskazują na przebieg procesu resocjalizacji. Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym poza zasadami określonymi w art. 86 §1 k.k. istotny wpływ ma zachowanie się skazanego w zakładzie karnym czy w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami. W tym wypadku zachowanie się skazanego jest zmienne, o czym świadczy opinia o skazanym z dnia 12 czerwca 2017 r. wydana przez dyrektora Aresztu Śledczego w O. (k. 110-118). Z opinii tej wynika, iż M. N. w czasie pobytu w warunkach izolacji był kilkadziesiąt razy nagradzany regulaminowo, jak również wielokrotnie karany dyscyplinarnie. Relacje personalne z współosadzonymi skazany układa prawidłowo. Deklaruje przynależność do podkultury przestępczej, jednakże nie odnotowano negatywnych zachowań na tym tle. Karę pozbawienia wolności skazany odbywa w systemie programowego oddziaływania w stopniu dobrym realizując jego zadania. Skazany uczestniczył w programie readaptacji społecznej, bierz udział w zajęciach k-o i sportowych, utrzymuje kontakt z rodziną, jest krytyczny w odniesieniu do popełnionych czynów. Tym samym uznać należy, że postępy w procesie resocjalizacji skazanego są umiarkowane.

Uwzględniając powyższe Sąd, mając możliwość wymierzenia kary łącznej w granicach od 4 lat i 6 miesięcy do 10 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, uznał że nie zachodzi potrzeba orzeczenia maksymalnie długiego okresu

resocjalizacji skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej, bowiem jego obecne zachowanie wskazuje, że czyni on postępy w procesie resocjalizacji, z drugiej wszakże strony wielość popełnionych przez M. N. przestępstw, różny ich charakter oraz długi okres czasu, w ciągu którego dopuszczał się łamania prawa, w zestawieniu z faktem jego zmiennego zachowania w warunkach izolacji penitencjarnej prowadzi do konkluzji, że nie zasługuje on na zbyt łagodne potraktowanie i wymaga w dalszym ciągu długotrwałego okresu resocjalizacyjno-wychowawczego, który kara łączna orzeczona niniejszym wyrokiem łącznym w wymiarze 9 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności – w pełni zapewnia.

Określając wymiar tak ukształtowanej kary łącznej Sąd miał na uwadze również to, że instytucja kary łącznej nie jest w żadnym razie instrumentem łagodzenia kar orzeczonych za zbiegające się przestępstwa, a fakt popełnienia wielu przestępstw jest okolicznością zaostrzającą wymiar kary.

Sąd uznaje, że tak orzeczona kara łączna uwzględnia wszystkie wskazane okoliczności, jest zgodna z zasadą trafnej reakcji karnej i w sposób właściwy zrealizuje nie tylko swoje funkcje wychowawcze i zapobiegawcze wobec skazanego, a także należyście będzie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Względy prewencji szczególnej, jak i ogólnej, w ocenie Sądu, wskazywały na konieczność wymierzenia skazanemu kary łącznej według zasady asperacji, uznając tę metodę za najbardziej adekwatną w niniejszej sprawie.

Na poczet kary łącznej Sąd zaliczył okres odbytej przez skazanego kary w sprawie II K 578/14 oraz okres rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności zaliczony na poczet kary orzeczonej w sprawie SR w Szczytnie II K 169/16 w tej sprawie w dniach od dnia 18.07.2015 r. godz. 23:20 do dnia 20.07.2015 r. godz. 20.42. Ponadto zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej podlegają okresy rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności zaliczone na poczet kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym w sprawie SR w Mławie II K 155/16.

Na podstawie art. 576 §1 k.p.k. wyroki podlegające łączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym Sąd pozostawił odrębnemu wykonaniu – jak w pkt III, a na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie umorzył – jak w pkt IV.

Sąd ponadto zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania.